

Evanjelium na nedeľu 25. týždňa v Cezročnom období (cyklus C) – šikovní správca

Komentár na nedeľu 25. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). „Kto je verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom.“ Duch evanjelia vyžaduje seriózne a radostný životný štýl, prácu, čestnosť a rešpekt voči ostatným.

Evanjelium (Lk 16,1-13)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Bol istý bohatý človek, ktorý mal správcu, a toho obžalovali u neho, že mu rozhadzuje majetok. Zavolať si ho a povedal mu: „Čo to počúvam o tebe? Vydaj počet zo svojho šafárenia, lebo už nemôžeš ďalej šafáriť.“ Správca si povedal: „Čo budem robiť, keď ma môj pán zbavuje správcovstva? Kopať nevládzem, žobrať sa hanbím. Viem, čo urobím, aby ma niekde prijali do domu, keď ma zbavia správcovstva.“ Zavolať si po jednom dlžníkov svojho pána a vravel prvému: „Koľko dlhuješ môjmu pánovi?“ On povedal: „Sto kadí oleja.“ Vravel mu: „Tu máš svoj úpis, rýchlo si sadni a napíš päťdesiat.“ Potom povedal inému: „A ty koľko dlhuješ?“ On vravel: „Sto meríc pšenice.“ Vravel mu: „Tu máš svoj úpis a napíš osemdesiat.“ A pán pochválil nepoctivého správcu, že si opatrne počíнал. Lebo synovia tohto sveta sú voči sebe navzájom predvídavejší ako synovia svetla.

Aj ja vám hovorím: Robte si priateľov z nespravodlivej mamony, aby vás, až sa pominie, prijali do večných príbytkov.

Kto je verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom, a kto je nepoctivý v malom, je nepoctivý aj vo veľkom.

Ak ste teda neboli verní v nespravodlivej mamone, kto vám zverí pravé bohatstvo? A ak ste neboli verní v cudzom, kto vám dá, čo je vaše?

Nijaký sluha nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridŕžať a druhým bude opovrhovať. Nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone.“

.....

Komentár

Stojíme pred evanjeliovým úryvkom, ktorý je mäťuci, pretože Ježiš chváli prezieravosť niekoho, kto na prvý pohľad vyzerá ako darebák, ktorý je neverný svojmu pánovi. Ak však venujeme pozornosť niektorým malým detailom príbehu a tomu, čo bolo v tom čase bežné v sociálnom kontexte Palestíny, môžeme sa pokúsiť o možné vysvetlenie, ktoré by nám pomohlo lepšie pochopiť, čo text hovorí.

V príbehu z 16. kapitoly Lukášovho evanjelia, ktorý zodpovedá tejto nedeli, sa objavuje postava, ktorá bola obzvlášť nepopulárna medzi jednoduchými ľuďmi z Galileje alebo Judey: veľký zemepán, ktorý žil mimo každodenného riadenia svojich majetkov a zveril ich správu mužovi, ktorému dôveroval. Ten mal zvyčajne každodenný a osobnejší kontakt s poľnohospodármi aj s veľkoobchodníkmi, ktorí nakupovali jeho produkty, aby ich potom

predávali v dedinách. Často sa mohol ocitnúť v nepríjemnej situácii, keď sa na jednej strane neodvážil sklamať svojho pána, hoci jeho pokyny pre prácu neboli spravodlivé, a na druhej strane videl, ako jednoduchí ľudia zápasia o prežitie.

Z toho, čo sa tu rozpráva, by sa dalo usúdiť, že tento správca mal nepriateľov, ktorí sa ho chceli zbaviť a obrátili sa na svojho pána s obvinením, že „zneužíva majetok“. Majiteľ bol možno neopatrný, keď uveril udavačom, a priamo zavolať svojho správcu, aby mu dal vysvetlenie, s rozhodnutím, že už nemôže ďalej spravovať majetok. Zdá sa, že sa rozhodol odvolať ho z funkcie, bez toho aby počkal na overenie pravdivosti obvinení.

Ježišovi poslucháči, keď počuli Majstra, možno sa nevedome postavili na stranu správcu, a to najmä keď počuli, ako reagoval.

Zavolať dlžníkov a navrhol im zmeniť potvrdenku, v ktorej bola stanovená ich pohľadávka, to znamená celková suma, ktorú mali v danom momente zaplatiť za to, čo si požičali. Táto suma zahŕňala požičanú sumu, ale často sa k nej neprimerane pripočítali aj úroky, hoci to biblické právo zakazovalo, ako sa uvádza v knihe Exodus: „Ak požičiaš peniaze niekomu z môjho ľudu, chudobnému, ktorý žije s tebou, nesmieš sa k nemu správať ako úžerník; nesmieš od neho žiadať úroky“ (Ex 22, 24).

Keď správca navrhne, aby na nových účtoch uvádzali len sumu, ktorú si požičali, bez neprimeraných úrokov, ktoré im majiteľ naložil (v jednom prípade sto percent a v druhom dvadsaťpäť percent), bezpochyby by sa cítili ulavene a v nevernosti správcu voči svojmu pánovi by videli prejav čestnosti, ktorý tomuto mužovi otváral dvere k dobrým

vzťahom v budúcnosti, založeným na dôvere v jeho spravodlivosť.

Správca, ktorý bol neverný svojmu pánovi, sa spriatelil s „nespravodlivým“ bohatstvom (ktoré jeho pán chcel nespravodlivo získať úžerou). Ježiš samozrejme nepovažuje celé jeho správanie za chvályhodné, ale uvádza ho ako príklad inteligencie a bystrosti pri riešení zložitých situácií v skorumpovanom prostredí. Tak učí svojich poslucháčov, že aby dosiahli „večné príbytky“, slávu neba, keď žijú v reálnom, často nespravodlivom svete, je potrebná opatrnosť, múdrosť a správanie sa podľa pravdy.

Pápež František hovorí, že týmto príbehom nás Ježiš „vedie k zamysleniu sa nad dvoma protikladnými spôsobmi života: svetským a evanjeliovým. (...) Svetskosť sa prejavuje korupciou, podvodmi, zneužívaním (...). Duch

evanjelia naopak vyžaduje seriózny životný štýl – seriózny, ale radostný, plný radosti! –, seriózny a založený na tvrdej práci, čestnosti, istote, rešpektovaní druhých a ich dôstojnosti, zmysle pre povinnosť. A to je kresťanská múdrosť! (...) Silný a kategorický je záver evanjeliového úryvku: *Nijaký sluha nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým bude opovrhovať. Nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone* (Lk 16, 13). Týmto učením nás Ježiš dnes vyzýva, aby sme sa jasne rozhodli medzi Ním a duchom sveta, medzi logikou korupcie, zneužívania a chamtivosti a logikou spravodlivosti, pokory a zdieľania“ (František, *Anjel Pána*, 18-IX-2016).

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/nedela-25-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi-cyklus-c-sikovny-
spravca/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/nedela-25-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c-sikovny-spravca/) (23.03.2026)